

1) שמות כה ולו
ונחת אל חזן המשפט את האורים ואת החמים וזהו על לב אהרן בבאו לפני יקוק תsha
אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יקוק תמיד

2) ויקרא חזא
(ח) ושם עלייו (אהרן) את החזן ויתן אל החזן את האורים ואת החמים:

3) במדבר כזוכה
ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יקוק על פי יצאו ועל פי יבואו
הוא וכל בני ישראל אליו וכל העודה:

4) תלמוד בבלי מסכת יoma דף עג עמוד ב
ואף על פי שנזרת נביא חזרת גוזית אורים ותומים אינה חזרת שנאמר (במדבר כז)
במשפט האורים למה נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהם תומים
שמשלימין את דבריהם רשיי שמאירין את דבריהם מפרשין את דבריהם
משלימין את דבריהם כדברם אין גוזרת חזרת

5) רשיי על התורה בתעווה
את האורים ואת התומים - הוא כתוב שם המפורש, שהיה נתנו בתחום כפל החזן, שעלה
יזו הוא מאיר דבריו ומתחם את דבריו

6) ابن עזרא שמות (הפיירוש הארון) פרשת תצוה פרק כח
כי לא נוכל לומר, כי האורים הם עצם התומים, כי כתוב לאורים ותומים (ערא ב, סג).
ועוד, מלה לאים גם תומים לשון רבים, והנה דברים רבים הם.... כי לא נוכל לומר, כי
האורים הם עצם התומים, כי כתוב לאורים (ול)תומים (ערא ב, סג). ועוד, מלה לאים
גם תומים לשון רבים, והנה דברים רבים הם..... ומלה אורים מגוזרת חמוטי ראיתי או ר
(ישע' מד, טז). ותומים שום תמים, והאורים לא התומים זהב וכטף הי. והמספר יוצע
בראיות גמורות מהעלין והשפלה. והמשכיל יבין.

7) רמב"ן שמות פרשת תצוה פרק כח
אבל הם בדברי יש"י, כתוב שם המפורש נתק בין כפל החזן, וכך הוצרך להיות כפול.
וחראיה, כי לא נקבעו אורים ותומים כלל במעשה האומנים, ולא הזוכים להם בעואה
ולא במעשה כלל. ופרט בבגדים יעש את האפוד (להלן לט ב), יעש את החזן (שם ח),
ולא אמר ויעש האורים והתומים, ואלו היו מעשה חכם היה מאריך בהם יותר מן
הכל, ואם אולי ירצה לקצור בהם לעמקם וזה אומר ועשית אורים ותומים כאשר הדראה
אותך בהר זהב טהור תעשה אותם או בסוף מזוקק: ועוד תשוב הוראה כי לא הזכיר בה"א
הידיעה אחד מכל הכלים שלא נזכר בבר, אבל אמר ועשה ארון (לעיל כה י), ועשית
שולחן (שם סג), ועשית מנורת (שם לא), וכן כלם..... כי לא היו מעשה אומן ולא היה
לאומנים ולא לקהל ישראל בהם מעשה ולא נדבה כלל, אבל הם סוד מסור למשה מפי
הגבורה, והוא כתובם בקדושה, או היו מעשה שמים, וכך יזכרים סתום ובידיעה, כמו
וישכן מוקדם לנו עדן את הכרובים
.... ואפשר שאחרי שנתקן משה בחושן והشمאות הקדושים של האורים והתומים היו נודעים
במסורת ממן לגוזלי חכמי ישראל שמספרם להם עם סתרי תורה, ולפיכך היה ביד דוד
אפוד (ש"א סג ו), והוא בדורות אפוד משה,

8) רמב"ם הלכות כל ה מקדש (י"ו)

עשו בבית שני אורים ותומים כדי להשלים שמנת בגדים ואף על פי שלא היו נשאlein בהן, ומפני מה לא היו שואlein בהן מפני שלא הייתה שם רוח הקודש וכל בהן שאlein מדבר ברוח הקודש ואין שכינה שורה עליו אין נשאlein בו.

9)תלמוד בבלי מסכת יומא דף עג עמוד א
תנו רבנן כיצד שואlein השואל פניו לפניו נשאל והגשאלו פניו לפני שכינה

10)רש"י מסכת יומא דף עג עמוד א
כלפי שכינה - כלפי אורים ותומים שם המפורש שבתוכן החושן.

11)רמב"ם הלכות כל ה מקדש (י"ו)

וכיעד שואlein עומד הכהן ופניו לפניו הארון והשואל מאחריו, פניו לאחרי הכהן ואומר השואל עליה או לא עללה, ואני שואל בקול רם ולא מהדרה בלבו אלא בקול נמוך כדי שמחפלל בינו לבן עצמו, ומיד רוח הקדש לובשת את הכהן ו מביט בחושן וראוה בו במעשה הנבואה עליה או לא תعلלה באותיות שבולטות מן החושן כגון פניו, והכהן משיבו ואומר לו עליה או לא תعلלה.

12)הושע ג (ד) כי ימים רבים ישבו בני ישראל אך מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים:

13)שופטים יז (ה) והאיש מיכה לו בית אליהם ויעש אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן:

14)יהוזקאל כא (כו) כי עמר מלך בבל אל אם הירך בראש שני הורכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרפים ראה בכבבו:

14)שמע"א כב (יח) ויאמר המלך לדוויג (לדוואן) טב אתה ופגע בכחנים ויסב דוויג (דוואן) האקדמי ויפגע הוא בכחנים וימת ביום זההוא שמנים וומשה איש נשא אפוד ביה:

15)שמע"א יד (מא) ויאמר שואל אל יקוק אלהי ישראל הבה תמים וילבד יונתן ושואל העם יצעו:

16)תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף קכט. תנייא עתידה ארץ ישראל שתתחלק לשישה עשר שבטים שבתחלת לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים ולא נתחלקה אלא בגורל שנאמר +במדבר כ"ז+ אך בגורל ולא נתחלקה אלא באים ותומים שנאמר על פי הגורל זה כיעד אלעזר מלובש אורים ותומים ויושע וכל ישראל עומדים לפניו וקהלתי של שבטים וקהלתי של תחומי מנהין לפני וזה מכיון ברוח הקודש ואומר זבולון עללה תחום עכו עללה עמו טרפ' בקהלתי של שבטים ועלה בידו זבולון טרפ' בקהלתי של תחומיין ועלה בידו תחום עכו החוד ומכיוון ברוח הקודש ונפתחי עולה ותחום גינוסר עולה עמו טרפ' בקהלתי של שבטים ועלה בידו נפתחי טרפ' בקהלתי של תחומיין ועלה בידו תחום גינוסר וכן כל שבט ושבט